

163. sz. Ajánlás

a kollektív tárgyalások előmozdításáról

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanács hívott össze Genfben, és amely 1981. június 3-án hatvanhetedik ülészakára ült össze, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a kollektív tárgyalások előmozdítására vonatkozóan, - amely kérdés az ülészak napirendjének negyedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat a kollektív tárgyalásokról szóló 1981. évi Egyezményt kiegészítő Ajánlásként adja közre,

a mai napon, 1981. június 19-én elfogadja az alábbi Ajánlást, amely „A kollektív tárgyalásokról szóló 1981. évi Ajánlás” néven idézhető:

I. A GYAKORLATI ALKALMAZÁS MÓDSZEREI

1. Ezen Ajánlás rendelkezései nemzeti törvények, vagy szabályzatok kollektív szerződések, döntőbírói határozatok révén vagy a hazai gyakorlattal összhangban bármely más módon alkalmazhatók.

II. A KOLLEKTÍV TÁRGYALÁSOK ELŐMOZDÍTÁSÁNAK ESZKÖZEI

2. Szükség esetén a nemzeti körülményeknek megfelelően intézkedéseket kell tenni a munkaadók és a munkavállalók szabad, független képviselői szervei önkéntes alapon történő létrehozásának és fejlesztésének előmozdítására.

3. Amennyiben helyes és szükséges, a nemzeti körülményeknek megfelelően intézkedéseket úgy kell meghozni, hogy

- (a) a munkaadók és a munkavállalók képviselői szervezetei felhatalmazást kapjanak kollektív tárgyalások folytatására;
- (b) azokban az országokban, ahol az illetékes hatóságok bizonyos eljárásához kötik az elismerést azon szervezetek meghatározásának vonatkozásában, amelyek kollektív tárgyalások folytatására jogot szerezhetnek, e meghatározás - a szervezetek képviselői jellegére való tekintettel - a munkaadók és a munkavállalók képviselői szervezetei között lefolyt tanácskozásokon kialakított, előre rögzített és objektív ismérveken alapuljon.

4. (1) Szükség esetén a nemzeti körülményeknek megfelelő intézkedéseket úgy kell meghozni, hogy kollektív tárgyalások folytatására minden szinten, nevezetesen intézményi, vállalati, ágazati, iparági, regionális vagy országos szinten lehetőség nyíljon.

(2) Azokban az országokban, ahol a kollektív tárgyalások különböző szinteken folynak, a tárgyaló feleknek törekedniük kell az e szinteken folyó tárgyalások közötti koordináció biztosítására.

5. (1) A kollektív tárgyalásokban részt vevő feleknek intézkedéseket kell tenniük annak érdekében, hogy a képviselőikben tárgyaló személyek minden szinten megfelelő kiképzésben részesüljenek.

(2) E szakképzéshez a munkavállalók és a munkaadók szervezetei részére - kérésük esetén - a hatósági szervek segítséget nyújthatnak.

(3) E képzési programok tartalmát és ellenőrzését az érintett munkavállalói és munkaadói szervezetek határozzák meg.

(4) E képzés nem érintheti a munkavállalói és munkaadói szervezeteknek azt a jogát, hogy a kollektív tárgyalásokon részt vevő képviselőiket maguk válasszák meg.

6. A kollektív tárgyalásokon részt vevő feleknek - a saját szervezeteiken belüli tárgyalásokra vonatkozó rendelkezésektől függően - biztosítaniuk kell a tárgyaló személyek részére a tárgyalások folytatásához és lezárásához szükséges felhatalmazást.

7. (1) Szükség esetén a nemzeti körülményeknek megfelelő intézkedéseket kell tenni annak érdekében, hogy a felek hozzájárulhassanak az érdemi tárgyalások folytatásához szükséges információkhoz.

(2) Ennek érdekében:

- (a) az állami és magán munkaadóknak, a munkavállalói szervezetek kérésére, hozzáférhetővé kell tenniük a tárgyalásokat folytató egység és az egész vállalat gazdasági és szociális helyzetére vonatkozó mindazon információkat, amelyek az érdemi tárgyalásokhoz szükségesek; ahol bizonyos információk felfedése hátrányos lehet a vállalatra nézve, közlésükhöz azt a feltételt lehet szabni, hogy az említett szervezetek a részükre nyújtott információkat a szükséges mértékben bizalmasan kezelik; a rendelkezésre bocsátandó résztvevő felek a közöttük létrejött megállapodásban határozhatják meg;
- (b) a hatósági szerveknek olymértékben kell rendelkezésre bocsátaniuk az ország és az érintett ágazat globális gazdasági és szociális helyzetére vonatkozó szükséges információt, hogy annak felfedése ne érintse hátrányosan a nemzeti érdekeket.

8. Szükség esetén a nemzeti körülményeknek megfelelő intézkedéseket úgy kell meghozni, hogy a munkaügyi viták rendezésére szolgáló eljárások segítsék a feleket, hogy maguk találjanak megoldást a vitás kérdésekre, ha a megállapodás létrehozására irányuló tárgyalások során merült fel, vagy szerződések értelmezésével és alkalmazásával volt kapcsolatos, illetve olyan vitákról van szó, amelyekre a panaszok elbírálásáról szóló 1967. évi Ajánlás kiterjed.

III. ZÁRÓ RENDELKEZÉS

9. Ez az Ajánlás nem módosít semmiféle hatályban lévő Ajánlást.